

РЕШЕНИЕ

№ 7212

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5392** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Л. Г. П., М. Г. П. и И. Г. Л. срещу Заповед №РА-29-01 от 28.01.2021г. на главния архитект на Столична община.

С оспорения административен акт са забранени ползването и достъпа до строеж „Пристройка към ресторант – съблекалня“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.205.51, УПИ I-876,877,879, кв. 37, „ж.к. Бели брези“ по плана на [населено място], район „К. село“, на основание чл.178, ал.6 във връзка с ал.1 от ЗУТ – строежът се използва без да е въведен в експлоатация.

Жалбоподателите Л. Г. П., М. Г. П. и И. Г. Л., чрез процесуалните си представители адвокат С. Х. и адвокат Г. Д., оспорват заповедта като незаконосъобразна. Твърдят, че не е извършен нов строеж, а само текущ ремонт на съществуващ ресторант, поради което изискването за въвеждане в експлоатация е неотносимо. Привеждат аргументи за липса на достатъчно ясно мотиви на административния акт, като считат, че актът не е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка.

Ответникът - главният архитект на Столична община, чрез пълномощника си юрисконсулт П., оспорва жалбата на като неоснователна, излагайки аргументи за наличие на материална компетентост на органа, достатъчна мотивираност на акта и съответствие с материалните разпоредби и с целта на закона. Заявява претенция за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Административното производство е започнало с издаването на констативен акт №1/02.10.2020 г., съставен от служители на район „К. село“ – Столична община. При извършената проверка е установено, че в УПИ I-876, 877, 879 от кв.37 по плана на кв. 37, „ж.к. Бели брези“ по плана на [населено място], район „К. село“ е разположен строеж „пристройка към ресторант-съблекалня“, който е изграден от жалбоподателите. Строежът представлява масивна пристройка с размери 2.95м./2.55м. и височина 2.20м., като е разположен непосредствено до съществуващата масивна ограда в съседния имот УПИ III-за резиденция на Полското посолство и до стената на търговски обект- ресторант с идентификатор 68134.205.51.2. Изпълнена е масивна стена с дебелина около 30 см. с врата и покривна стомановобетонена плоча с дебелина 18 см. Пристройката се използва за съблекалня на персонала и за склад. За търговския обект „ресторант“ са издадени акт за узаконяване и удостоверение за въвеждане в експлоатация. Пристройката е изградена през 1999г., но не е предвидена в действащия ПУП, не отговаря на изискванията на чл.112 ал.4 от ППЗТСУ /отм./, чл.41 ал.3 от ЗУТ, не е узаконена по реда на § 184 ал.7 от ПЗР на ЗУТ. Изложено е още, че същата представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, пета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, б. „в“ от ЗУТ и за него няма издадени строителни книжа по смисъла на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ и чл.148 ал.1 от ЗУТ. В констативния акт е посочено още, че обектът не попада в хипотезата на „търпим“ строеж, съгласно §16 ал.1 и § 127, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ. Установено е, че строежът се използва като обект за обществено хранене без да е въведен в експлоатация по надлежния ред.

Констативният акт е редовно връчен на жалбоподателите.

Жалбоподателите не представят доказателства за въвеждане на строежа в експлоатация.

С предходна Заповед № РА-30-265 от 30.08.2019г., издадена на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, главният архитект на СО е наредил строежът да бде премахнат като незаконен. Заповедта е била оспорена от жалбоподателите пред АССГ, където е образувано адм.д. № 12379/2019г. С Решение №626 от 05.02.2021г. на Административен съд София- град по адм.д. № 12379/2019г. жалбата е отхвърлена и Заповед № РА-30-265 от 30.08.2019г. е потвърдена като законосъобразна. В хода на настоящото съдено производство, Решение №626 от 05.02.2021г. влезе в сила на 17.11.2021г., след като бе потвърдено от Върховния административен съд.

Правни изводи:

Съдът извършва служебна проверка на всички основания за законосъобразност на акта по чл.146 от АПК, като не е ограничен само от изложените основания в жалбата.

1.Актът е издаден от материално компетентен по чл.178, ал.6 от ЗУТ административен орган.

Функции да издава заповеди за забрана използването на строежи на основание чл.

178, ал.6 от ЗУТ са предоставени на главния архитект на СО със Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на кмета СО.

2. Актът отговаря на изискванията за форма, предвидени в чл.59 ал.2 АПК. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт. Изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, строежът е индивидуализиран в достатъчна степен, както по местонахождение, така и по описание.

3. Съдът не установява съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазени са специалните правила по чл.178, ал.6 от ЗУТ за провеждане на процедурата пред административния орган. Правото на участие на оспорващите в процеса правото им на защита не са ограничени и те не са били препятствани да ги упражнят в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства.

4. А. е издаден и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби. Съгласно чл.178, ал.1 от ЗУТ не се разрешава да се ползват строежи или части от тях, преди да са въведени в експлоатация от компетентния орган по чл. 177. Съдът приема, че процесният обект „пристройка към ресторант- съблекалня“ представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ПЗР на ЗУТ – този извод е в съответствие и с влязлото в сила Решение №626 от 05.02.2021г. на Административен съд София- град по адм.д. № 12379/2019г. От мотивите на съдебния акт се установява, че строежът не може да се квалифицира като „текущ ремонт“ по смисъла на § 5 т.43 от ДР на ЗУТ, противно на твърденията на жалбоподателите, както и обектът не попада в изключенията по чл.151 ал.1 т.1 и чл.147 ал.1 т.1 от ЗУТ. Не се спори между страните по делото, че той е изграден през 1999г., като жалбоподателят не твърди друг момент на построяването. Жалбоподателят не представя строителни книжа за строежа, нито доказателства за въвеждането му в експлоатация. При това фактическо положение, ползването на строежа правилно е забранено в съответствие с разпоредбата на чл.178, ал.1 от ЗУТ.

5. Актът е издаден в съответствие с целта на закона да гарантира устойчиво развитие на територията на България и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението – чл.1, ал.1 от ЗУТ.

Не са налице основания за отмяна на оспорената заповед, поради което съдът я отхвърля като неоснователна.

Разноски:

Предвид изхода на правния спор разноските се поставят в тежест на жалбоподателите. На основание чл.143, ал.3 от АПК жалбоподателите следва да заплатят на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 38^{-и} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. П., М. Г. П. и И. Г. Л. срещу Заповед №РА-29-01 от 28.01.2021г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Л. Г. П., М. Г. П. и И. Г. Л. заплатят на главния архитект на Столична община разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: